

WSI MinMax with alpha-beta pruning sprawozdanie

Małgorzata Grzanka

13.04.2024

Spis treści

1	Wstęp	1
2	Sposób działania algorytmu	2
3	Hiperparametry	2
4	Mała, taka sama głębokość	3
4.1	Wyniki	3
4.2	Wnioski	6
5	Duża, taka sama głębokość	7
5.1	Wyniki	7
5.2	Wnioski	8
6	Nierówna głębokość przeszukiwania	9
6.1	Głębokość pierwszego gracza większa	9
6.1.1	Wyniki	9
6.1.2	Wnioski	10
6.2	Głębokość drugiego gracza większa	11
6.2.1	Wyniki	11
6.2.2	Wnioski	13

1 Wstęp

Celem zadania było zaimplementowanie algorytmu MinMax z mechanizmem przycinania alpha-beta w języku python. Do analizy działania algorytmu wykorzystałam zaimplementowaną przez siebie grę Dots and Boxes, która do ruchu bota wykorzystuje właśnie ten algorytm.

2 Sposób działania algorytmu

Algorytm Min-Max wykorzystywany jest przy programowaniu botów w deterministycznych grach dwuosobowych. Działa rekurencyjnie, wywołując się na kolejnych możliwych stanach gry do zadanej w hiperparametrach głębokości (aby w bardziej skomplikowanych grach rekurencja nie sięgnęła za daleko), tworząc drzewo gry. Każdy stan podlega ocenie za pomocą funkcji heurystycznej. W algorytmie wyróżniamy dwóch graczy - Max oraz Min. Gracz Max dąży do wybierania stanów o największej możliwej heurystyce, podczas gdy Min przeciwnie, wybiera stany o jak najmniejszej heurystyce.

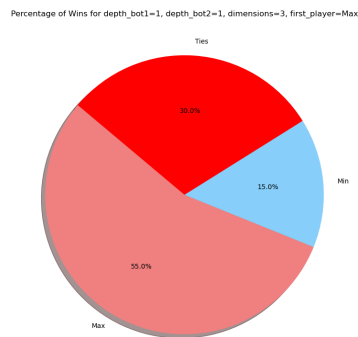
Budowanie drzewa gry, nawet ograniczając głębokość, może być bardzo kosztowne czasowo (zwłaszcza dla bardziej skomplikowanych gier, gdzie różnych możliwości ruchu jest dużo i heurystyka jest skomplikowana). Z tego powodu powszechnym jest stosowanie metody optymalizacyjnej - obcinania alpha-beta (alpha-beta pruning). Bazuje ona na tym, że każdy gracz robi najbardziej optymalny ruch. Alpha reprezentuje maksymalną wartość heurystyki dla Max, a beta - minimalną dla Min (a więc odpowiednio najlepszy możliwy ruch dla tych dwóch graczy). Załóżmy, że rozpartujemy węzeł ruchu gracza Min. Z jednej gałęzi heurystyka wyrzuciła wynik $\beta = 3$, a przy przeszukiwaniu następnej, węzeł gracza Max znajduje najlepszą dla siebie wartość $\alpha = 5$. Oznacza to, że Max wybierze wartość ≥ 5 , ale Min nigdy do tej gałęzi nie dopóści, bo ma inną, lepszą dla siebie gałąź z oceną $\beta = 3$ ($\alpha \geq \beta$). Zatem odrzucamy dalsze rozpatrywanie gałęzi $\alpha = 5$, uznając to za stratę czasu.

3 Hiperparametry

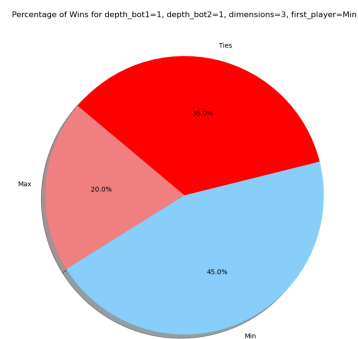
Najważniejszym hiperparametrem algorytmu jest głębokość przeszukiwania drzewa, której wpływ na wynik jego działania będziemy analizować, rozpatrując gre Dots and Boxes dwóch botów korzystających z Min-Max o różnych głębokościach przeszukiwania.

4 Mała, taka sama głębokość

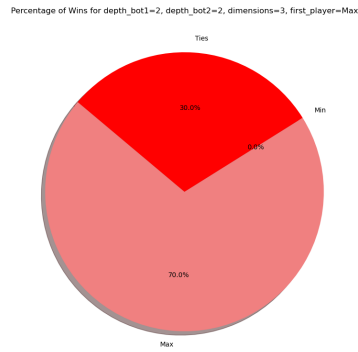
4.1 Wyniki

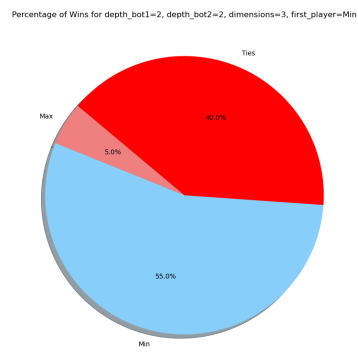
Rysunek 1: Procent wygranych dla głębokości Max = 1, głębokości Min = 1, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

Rysunek 2: Procent wygranych dla głębokości Max = 1, głębokości Min = 1, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Min

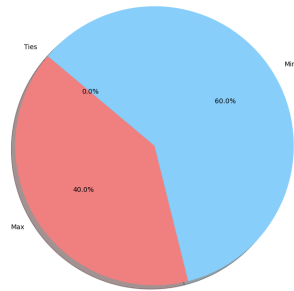

Rysunek 3: Procent wygranych dla głębokości Max = 2, głębokości Min = 2, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

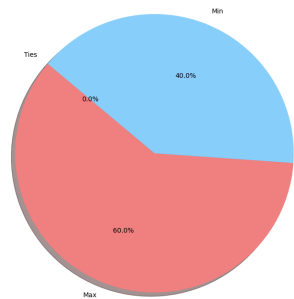
Rysunek 4: Procent wygranych dla głębokości Max = 2, głębokości Min = 2, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Min

Percentage of Wins for depth_bot1=1, depth_bot2=1, dimensions=4, first_player=Max

Rysunek 5: Procent wygranych dla głębokości Max = 1, głębokości Min = 1, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Max

Percentage of Wins for depth_bot1=1, depth_bot2=1, dimensions=4, first_player=Min

Rysunek 6: Procent wygranych dla głębokości bot1 = 1, głębokości bot2 = 1, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Min

4.2 Wnioski

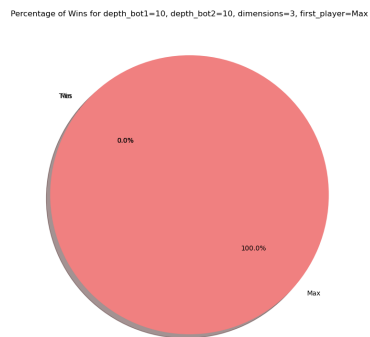
Dla bardzo małej głębokości (w tym wypadku 1 oraz 2), przeszukiwanie odbywa się jedynie jeden, dwa ruchy do przodu. Oznacza to, że funkcja heurystyczna oceniająca dany ruch dla większości początkowych ruchów zwraca ta sama wartość (dla heurystyki tej gry wynosi ona 0). Zatem większość początkowych ruchów algorytmu jest zupełnie losowa. Oba boty używają tego samego algorytmu, pracującego na tej samej głębokości, zatem to, kto wygra, zależy od czynnika losowego. Po odpowiedniej ilości ruchów, gra osiąga stan, w którym mała głębokość cokolwiek przewiduje. To, kto więcej razy zwyciężył (pierwszy czy drugi gracz), zależy od tego, ile każdy z graczy ma sprzyjających kombinacji po osiągnięciu tego stanu planszy (oba gracze ruszają się optymalnie).

Dla małej planszy (wymiar planszy = 3), losowe ruchy zajmują większość planszy, więc ilość remisów jest duża. W wygranych przoduje gracz ruszający się jako pierwszy, ponieważ ilość sprzyjających mu kombinacji początkowych, losowych ruchów jest większa. Warto zaznaczyć, że po zwiększeniu głębokości, ilość zwycięstw gracza zaczynającego grę się zwiększa (gra faworyzuje jego, przy braku czynnika losowego to on będzie zawsze wygrywał).

Dla planszy większej (wymiar planszy = 4), losowe ruchy nie zajmują większości gry, przez co ilość remisów znacząco maleje. Więcej wygranych (choć niewiele, w tym wypadku procent wygranych prawie się stabilizuje), uzyskuje gracz zaczynający grę jako drugi. W tym wypadku to on ma więcej sprzyjających mu losowych kombinacji początkowych planszy.

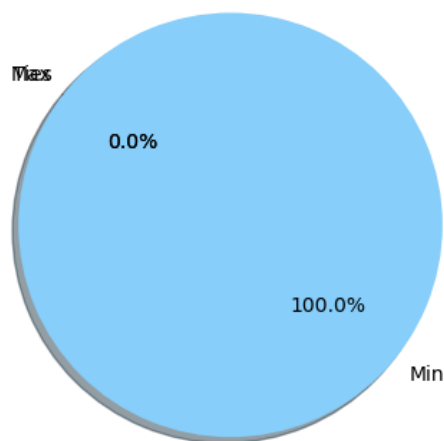
5 Duża, taka sama głębokość

5.1 Wyniki

Rysunek 7: Procent wygranych dla głębokości Max = 10, głębokości Min = 10, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

Percentage of Wins for depth_bot1=10, depth_bot2=10, dimensions=3, first_play

Rysunek 8: Procent wygranych dla głębokości Max = 10, głębokości Min = 10, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Min

5.2 Wnioski

Dla planszy o rozmiarze 3x3 głębokością, dla której żaden początkowy ruch nie jest losowy, jest głębokość równa 10. Dla większych planszy, ze względu na większą ilość pól do przewidzenia, liczba ta może wzrastać.

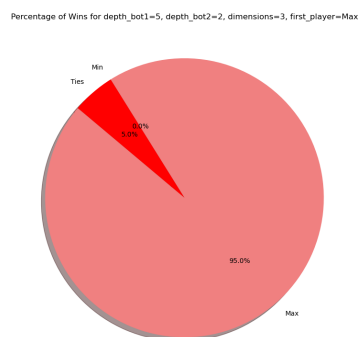
Przy braku losowych ruchów początkowych, zwycięzca jest zawsze tylko jeden i jest on zależny od rodzaju planszy (w tym przypadku, jej rozmiaru). Jak widać na wykresie powyżej, przy głębokości 10, dla planszy o wymiarach 3x3, zawsze zwycięża gracz, który zaczyna grę jako pierwszy. Dla małych głębokości, to on wygrywał najczęściej, ale czynnik losowy prowadził także do remisów i wygranych przeciwnego gracza.

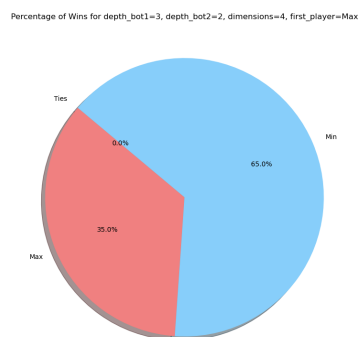
6 Nierówna głębokość przeszukiwania

6.1 Głębokość pierwszego gracza większa

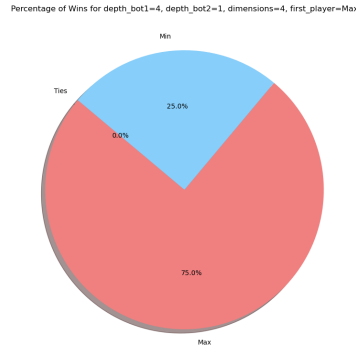
6.1.1 Wyniki

Rysunek 9: Procent wygranych dla głębokości Max = 5, głębokości Min = 2, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

Rysunek 10: Procent wygranych dla głębokości Max = 3, głębokości Min = 2, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Max

Rysunek 11: Procent wygranych dla głębokości Max = 4, głębokości Min = 1, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Max

6.1.2 Wnioski

W przypadku małych głębokości, losowość na planszy 3x3 prowadziła do większej ilości wygranych gracza zaczynającego grę. W tym wypadku, posiada on jeszcze dodatkowo większą głębokość, więc wygrywa jeszcze więcej razy. Jego heurystyka szybciej zaczyna dawać jakieś predykcje i może korzystać na, najczęściej błędnych, losowych ruchach przeciwnika. Tak więc sprzyja mu zarówno plansza, jak i głębokość.

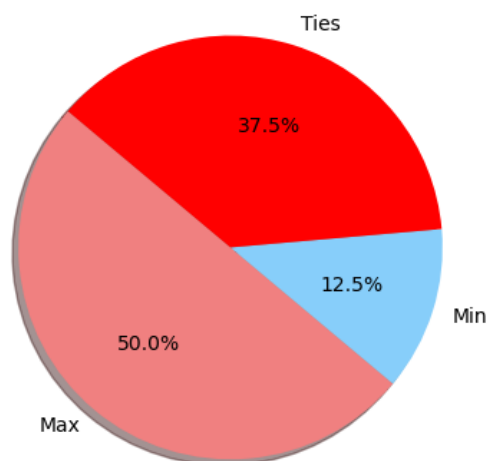
Jeśli chodzi o plansze 4x4, w tym przypadku kombinacje losowych początkowych ruchów były bardziej korzystne dla gracza drugiego. Po zwiększeniu głębokości dla gracza pierwszego do 3, nic to nie pomogło - kombinacje na planszy, które były uzyskiwane przed tym, jak jego heurystyka zaczęła zwracać jakieś wartości, dalej graczowi pierwszemu nie sprzyjały. Dopiero dla głębokości 4 (głębokość drugiego zmniejszono na 1) pierwszy gracz zaczął częściej wygrywać.

Dla planszy 3x3 i dużych głębokości, nawet przy takiej samej wartości głębokości zawsze wygrywał gracz zaczynający grę, zatem podobnie jest, gdy to on ma większą głębokość.

6.2 Głębokość drugiego gracza większa

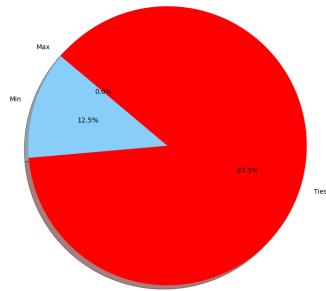
6.2.1 Wyniki

Percentage of Wins for depth_bot1=2, depth_bot2=3, dimensions=3, first_player=Max

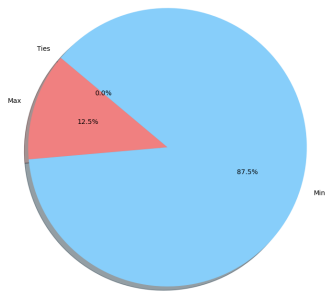
Rysunek 12: Procent wygranych dla głębokości Max = 2, głębokości Min = 3, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

Percentage of Wins for depth_bot1=1, depth_bot2=13, dimensions=3, first_player=Max

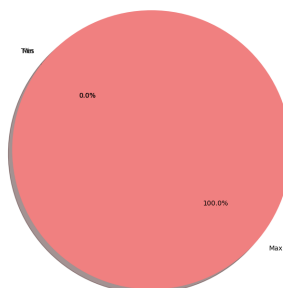
Rysunek 13: Procent wygranych dla głębokości Max = 1, głębokości Min = 13, wymiar planszy = 3, pierwszy ruch Max

Percentage of Wins for depth_bot1=1, depth_bot2=3, dimensions=4, first_player=Max

Rysunek 14: Procent wygranych dla głębokości Max = 1, głębokości Min = 3, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Max

Percentage of Wins for depth_bot1=10, depth_bot2=14, dimensions=3, first_player=Max

Rysunek 15: Procent wygranych dla głębokości Max = 10, głębokości Min = 14, wymiar planszy = 4, pierwszy ruch Max

6.2.2 Wnioski

W przypadku małych głębokości, losowość na planszy 3x3 prowadziła do większej ilości zwycięstw gracza zaczynającego. Po ustawieniu głębokości dla gracza 1 wynoszącej 2, a dla gracza 2 wynoszącej 3, nic się nie zmieniło - kombinacje na planszy, które były uzyskiwane przed tym, jak heurystyka drugiego zaczęła zwracać jakieś wartości, dalej mu nie sprzyjały. Wzrost zwycięstw gracza drugiego w stosunku do zwycięstw gracza pierwszego zaczął być dopiero widoczny dla ustawieniu jego głębokości na 13, a głębokości pierwszego na 1 - pomimo złych początkowych kombinacji, heurystyka dla gracza drugiego zaczęła szybciej identyfikować dobre ruchy i przynajmniej zapobiegała zwycięstwu pierwszego (ogromna większość to remisy).

Dla planszy 4x4 częściej wygrywał gracz drugi, więc po zwiększeniu jego głębokości przeszukiwania względem pierwszego, zaczął wygrywać jeszcze więcej razy.

Dla planszy 3x3 i dużych głębokości (takich, które likwidowały losowy element początkowych ruchów), wygrywał gracz zaczynający grę. Zwiększając głębokość drugiego gracza do 14, można zauważyć, że i tak zwycięża gracz zaczynający grę - plansza 3x3, zakładając że oba grają optymalnie, to właśnie jego faworyzuje.